

ydre Forhold, eller for at sige det aabent: de handelspolitiske Forhold overfor Tyskland, der gør, at vi ikke ønsker at stemme mod Lovforslaget, idet vi erkender, at Noteudvekslingen mellem Tyskland og Danmark har forpligtet os til en vis Udvidelse af Adgangsomaadet for de udenlandske Handelsrejsende. Hertil har vi altsaa ikke andet at bemærke, end at vi havde ønsket, at man var blevet staaende ved 2 500 som Grænse for Byernes Indbyggerantal. Men det, vi i øvrigt ønsker at tilføje og præcisere, navnlig overfor den højtærede Minister, er følgende: Det kan ikke være Meningen med Noteudvekslingen, og det fremgaar heller ikke af denne, at vi samtidig maa opgive al Kontrol med de Handelsrejsende. Vi havde fremsat vort Ændringsforslag, som det ogsaa fremgaar af Betænkningen, under Forudsætning af, at der stadig blev opretholdt en Kontrol, ganske vist en rimelig og ikke nogen rigoristisk Kontrol. De Oplysninger, der blev givet, virkede noget forstemmende paa os, idet vi forstod, at den fremtidige Kontrol ikke vilde blive synderlig effektiv. Derfor opretholdt vi heller ikke vort Ændringsforslag og ønsker heller ikke at stille det, thi Forudsætningen for et saadant maatte være en Kontrol med de Handelsrejsende.

Jeg henstiller nu til den højtærede Handelsminister til Trods for den Affattelse, Loven nu vil faa — og man kan jo sige, at den endelige Skikkelse nu er givet —, at man ikke opgiver den politimæssige Kontrol med de Handelsrejsende. Adgangsomaadet er jo udvidet, Afgifterne er sat ned, — ja, det blev de allerede i Fjor —, og den rigoristiske Kontrol angaaende Bestemmelser, der sinkede de Handelsrejsende, er allerede administrativt lempet i allerhøjeste Grad, men der maa føres en effektiv Kontrol med selve Forretningsvirksomheden, og det er saa meget mere nødvendigt, som der finder grove Misbrug Sted og, som det synes, endog i stigende Grad. De udenlandske Forretningsrejsende besøger hyppigt direkte Forbrugerne. Vi har hørt Eksempler paa, at større Forretningsvirksomheder, Kontorer, Fabrikker — ja, der er endog for mig nævnt Skoler — er blevet besøgt direkte af saadanne meget paagaende udenlandske Herrer, og dette er jo i hvert Fald fuldkommen ulovligt. Vi tror derfor heller ikke, at det vil være godt at udviske Grænsen for deres Ret til at besøge de næringsdrivende, saaledes som den nu vil blive udvisket, ved, at deres Rettigheder udvides til ogsaa at gælde Forbrugsforeninger, Andelsforetagender og Stats- og kommunale

Institutioner. Tværtimod tror jeg, at Grænsen burde klarlægges yderligere.

Jeg henstiller derfor til den højtærede Handelsminister at tage dette Spørgsmaal op, maaske i Forbindelse med sin Kollega Justitsministeren, saaledes at vi ganske vist yder en sømmelig Gæstfrihed overfor udenlandske Rejsende, hvad vi er forpligtede til, men dog saaledes, at vi ikke fuldkommen opgiver Kontrollen med Elementer, der selv i saa høj Grad gennem deres Virksomhed opfordrer til en saadan Kontrol. Thi den Forretningsvirksomhed, der nu finder Sted, er utilbørlig, der sælges, som sagt, direkte til private, der sælges efter meget smarte, meget paagaende Forretningsmetoder, og der sælges ganske utvivlsomt direkte fra Prøvekollektionerne. Her er altsaa Tale om baade skattefri og toldfri Forretninger, hvilket er en ganske ubillig Favorisering, saavel af den udenlandske Rejsende og hans Virksomhed som af den udenlandske Produktion, der jo følger efter, saaledes som Importen altid følger i de Handelsrejsendes Kølvan.

Med denne Henstilling og i øvrigt henvisende til Betænkningen skal jeg slutte, idet jeg, som sagt, beder den højtærede Minister tage dette sidste Spørgsmaal op til en alvorlig Overvejelse og effektiv Udførelse, og idet jeg under Hensyn til det fremførte henstiller til mine Meningsfæller at afholde sig fra at stemme ved den forestaaende Afstemning.

Handelsministeren (Slebsager): Jeg takker Udvalget, fordi et saa stort Flertal har samlet sig om at faa Lovforslaget gennemført med de foreslaaede Ændringer. Selvfølgelig har jeg ønsket Lovforslaget gennemført i den Form, i hvilken det var fremsat, idet Danmark vistnok er det eneste Land, som opretholder Afgrænsninger for udenlandske Handelsrejsende, paa den Maade som Tilfældet er her i Landet, og jeg mente, at det var rimeligt og naturligt, at man kom bort fra denne Ordning. Men naar dette ikke kan lade sig gøre, imødekommer Lovforslaget i den Form, det vil faa, naar Flertallets Ændringsforslag vedtages, i alle Tilfælde Ønskerne i saa høj Grad, at vi derigennem kan siges fuldt ud at opfylde de Forpligtelser, vi har paataget os med Hensyn til dette Forhold under Forhandlingerne med Tyskland.

Om Forhandlingerne i Udvalget, som jo har været paa Tale, skal jeg ikke sige meget. De Konservative havde stillet et Ændringsforslag om at begrænse de Handelsrejsendes Adgang til Byer, Flækker